Uwarunkowanie

 $\begin{array}{ll} \delta+1=\frac{1}{1-\delta} & \delta^2\approx 0 \\ \text{Błąd względny wyniku:} \end{array}$

$$\left| \frac{f(\widetilde{x}) - f(x)}{f(x)} \right| = \left| \frac{xf'(x)}{f(x)} \right| |\delta|$$

$$cond(x) = \left| \frac{xf'(x)}{f(x)} \right| \qquad \sum_{k=1}^{n} \left| \frac{x_k \frac{\partial f}{\partial x_k}(x_1, \dots, x_k)}{f(x_1, \dots, x_k)} \right| \quad (f : \mathbb{R}^k \to \mathbb{R})$$

Uwarunkowanie zadania numeryczneg

$$\frac{||f(\widetilde{d}) - f(d)||}{||f(d)||} \leq cond(d) \frac{||d - \widetilde{d}||}{||d||}$$

Normy

2.1 Wektorowe

$$\begin{aligned} ||x||_2 &= \sqrt{\sum_{i=1}^n x_i^2} \quad ||x||_1 = \sum_{i=1}^n |x_i| \\ ||x||_\infty &= \max_{i \in \{1, \dots, n\}} |x_k| \quad ||x||_p = \left(\sum_{i=1}^n |x_i|^p\right)^{\frac{1}{p}} \end{aligned}$$

2.2 Macierzowe

$$\begin{split} &||A||_1 = \max_{j=1,...,n} \sum_{i=1}^n |a_{ij}| \quad ||A||_{\infty} = \max_{i=1,...,n} \sum_{j=1}^n |a_{ij}| \\ &||A||_2 = \sup_{x \neq 0, \ x \in \mathbb{C}^n} \frac{||Ax||_2}{||x||_2} = \sqrt{\rho \left(A^*A\right)} \quad A^* = \overline{A}^T \\ &||A||_F = \sqrt{\sum_{i=0}^n \sum_{j=0}^n |a_{ij}|^2} \end{split}$$

zgodność norm jeśli: $||Ax|| \leq ||A|| \cdot ||x||$ dla normy Frobeniusa: $||Ax||_F \leq ||A||_F ||x||_2$ dla dowolnej zachodzi: $||AB|| \le ||A|| \cdot ||B||$

Arytmetyka zmienno przecinkowa (fl)

Zbiór M(2,t,k) nie jest zamknięty ze względu na działania arytmetyczne. $fl(x \diamond y) = rd(x \diamond y)$ zatem błąd arytmetyki jest taki sam jak błąd arytmetyki reprezentacji wyniku.

Zatem $fl(x \diamond y) = (x \diamond y)(1 + \delta)$. Jeżeli (t bity mantysy) $x = m_1 \cdot 2^{c_1}$ $y = m_2 \cdot 2^{c_2} \text{ oraz } c_1 - c_2 > t \text{ to } fl(x+y) = x$

Numeryczna poprawność

 Def. Algoryt
mAdla zadania φ nazywamy numerycznie poprawnym jeśli istnieje stała k niezależna od wskaźnika uwarunkowania i niezależna od arytmetyki tż dla dowolnej danej $d \in D$ istnieje dana \tilde{d} $t\dot{z} ||d - d|| \le K \cdot 2^{-t} ||d|| \text{ oraz } fl(A(d)) = \varphi(d)$

Czyli, wynik algorytmu A dla danej d (dokładniej) w arytmetyce fljest dokładnym wynikiem zadania φ dla nieco zaburzonej danej. Oszacowanie błędu alg. num. poprawnego:

$$||fl(A(d)) - \varphi(d)|| \le cond(d) \frac{K \cdot 2^{-t} ||d||}{||d||} ||\varphi(d)|$$

 $||fl(A(d))-\varphi(d)||\leq cond(d)\frac{K\cdot 2^{-t}||d||}{||d||}||\varphi(d)||$ Sama numeryczna poprawność nie gwarantuje dokładności (zależy od cond i K)

5 Interpolacja

$$f(x) - p_n(x) = \frac{1}{n+1!} f^{(n+1)}(\xi)(x - x_0) \dots (x - x_n)$$

5.1 Lagrange

$$p_n(x) = \sum_{i=0}^{n} f_i l_i(x)$$

gdzie:

$$l_i(x) = \prod_{j=0, j \neq i}^{n} \frac{x - x_j}{x_i - x_j}$$

$$c_0 + c_1(x - x_0) + c_2(x - x_0)(x - x_1) + \ldots + c_n(x - x_0) \ldots (x - x_{n-1})$$
 gdzie:

oraz

$$f_{i,i+1,...,k+i} \stackrel{def}{=} \frac{f_{i+1,...,k} - f_{i,...,(i+k-1)}}{x_{i+k} - x_i}$$

Hermite identycznie tylko że w tabeli węzły się powtarzają i w miejscu różnic dzielonych których nie można otrzymać wpisujemy $\frac{f^{(k)}(x_i)}{k!}$ a w wielomianie interpolacyjnym składniki postaci $(x-x_i)$ będą posiadały odpowiednią potęgę

Całkowanie numeryczne

Kwadratura jest rzędu r jeśli jest dokładna dla wszystkich wielomianów stopnie r-1 oraz istnieje wielomian stopnia r dla której nie jest dokładna

6.1 Trapezy $\xi \in (a,b)$ E(f) = I(f) - S(f)

$$S(f) = \sum_{k=1}^{N} \frac{x_k - x_{k-1}}{2} (f(x_k) + f(x_{k-1})) =$$

$$= \frac{H}{2} \left(f(a) + f(b) + 2 \sum_{k=1}^{N-1} f(a+kH) \right)$$

$$E(f) = -\sum_{k=1}^{N} \frac{H^3 f''(\xi_k)}{12} = -\frac{(b-a)^3}{12N^2} f''(\xi)$$

6.2 Prostokąty $\xi \in (a,b)$ E(f) = I(f) - S(f)

$$S(f) = \sum_{k=1}^{N} (x_k - x_{k-1}) f\left(\frac{x_k + x_{k-1}}{2}\right) = H \sum_{k=0}^{n} f\left(\frac{x_k + x_{k-1}}{2}\right)$$
$$E(f) = \frac{(b-a)^3}{24N^2} f''(\xi) = \frac{H^2}{24} (b-a) f''(\xi)$$

6.3 Simpson $\xi \in (a,b)$ E(f) = I(f) - S(f)

$$\begin{split} S(f) &= \sum_{k=1}^{N} \frac{H}{6} \left(f(x_{k-1}) + 4f \left(x_{k-1} + \frac{H}{2} \right) + f(x_k) \right) \\ E(f) &= -\sum_{k=1}^{N} \frac{H^5 f^{(4)}(\xi_k)}{90 \cdot 2^5} = -\frac{(b-a)^5}{2880 N^4} f^{(4)}(\xi) \end{split}$$

Rozwiązywanie układów r. liniowych $det A \neq 0$

Metoda Eliminacii Gaussa GE

 $\operatorname{Tw.1}$ Jeśli Ajest macierzą dodatnio określoną, to metoda GE zastosowana do $\boldsymbol{A}\boldsymbol{x}=\boldsymbol{b}$ jest wykonalna

Tw.2 Jeśli A jest silnie diagonalnie dominująca, to metoda GE zastosowana do układu Ax = b jest wykonalna

7.2 GEPP

O ile $det A \neq 0$ GEPP jest wykonalna W k-tymkroku wybieramy wierszowo (analog. kolumnowo) $\max_{i \in \{k, \dots, n\}} |a_{ik}|$ i zamieniamy k-tywiersz z wierszem z maksymalnym el. w macierzy $[A^{(k-1)}|b^{(k-1)}]$

7.3 **GECP**

w k-tym kroku znajdujemy p,q tż. $|a_{pq}| = \max_{i,j \in \{1,\dots,n\}} |a_{ij}|$ i zamieniamy pwiersz zkoraz qkolumnę zkprzy zamianie kolumn następuje zamiana zmiennych w x

7.4 Rozkład LU

Rozkład LU istnieje \Leftrightarrow GE jest wykonalne $Ax = b \Rightarrow LUx = b \Rightarrow Ly = b \land Ux = y$ (wyznaczamy y potem x)

7.5 Rozkład PA=LU

 $Ax = b \Rightarrow PAx = Pb \Rightarrow LUx = Pb$ (i dalej tak samo jak w LU)

Banachiewicz-Cholesky

Jeśli $A \in \mathbb{R}^{k \times k}$ jest symetryczna i dodatnio określona, to istnieje dokładnie jedna macierz L (dolnotrójkątna) z dodatnimi elementami na głównej przekątnej tż $A=LL^T$ Fakt: $\sqrt{\omega_1}=l_{11}\ldots\sqrt{\frac{\omega_k}{\omega_{k-1}}}=l_{kk}$ ω wyznaczniki wiodących minorów głównych

Tw. Sylvestera dla każdego $i \in [k]$ $\omega_i > 0 \Leftrightarrow A$ jest dodatnio określona Jeśli dla macierzy symetrycznej rozkład Ba-Ch nie istnieje to macierz nie jest dodatnio określona.

8 Iteracyjne metody rozwiązywania u.r.l.

Tw. Metoda iteracyjna $x^{(k+1)} = Bx^k + c$ jest zbieżna globalnie $\Leftrightarrow \rho(B) < 1$

im $\rho(B)$ mniejsze tym szybciej

Tw. Jeśli ||B||<1 gdzie $||\cdot||$ jest normą zgodną z pewną normą wektorową to metoda $x^{(k+1)}=Bx^k+c$ jest zbieżna globalnie $|\lambda|\leq ||A||$ dd ze zgodności norm

Tw. Gerszgorina niech $A\in\mathbb{C}^{n\times n}$. Dla każdej wartości własnej $\lambda\in\sigma(A)$ istnieje $i\in\{1,\dots,n\}$ taki, że

$$\lambda \in K_i = \{ z \in \mathbb{C} : |z - a_{ii}| \le \sum_{j=1, j \ne i}^n |a_{ij}|$$

gdzie K_i to *i*-te koło Gerszgorina. Ponadto $\sigma(A)\subset\bigcup_{i=1}^nK_i=G(A)$ gdzie G(A) nazywany jest zbiorem Gerszgorina. $(A=A^T\to\lambda\in\mathbb{R})$

Tw. Jeśli k kół Gerszgorina tworzy zbiór spójny i rozłączny z pozostałymi kołami to w ytm zbiorze znajduje się dokładnie k wartości własnych **Warunki stopu:**

- 1) $||x^{(k+1)} x^{(k)}|| \le d$ błąd bezwzględny
- 2) $||x^{(k+1)} x^{(k)}|| \le d||x^{(k)}||$ bląd względny
- 3) $||x^{(k+1)} x^{(k)}|| \le d_1 ||x^{(k)}|| + d_2$ warunek Gilla
- 4) $||Ax^{(k)} b|| \le d$ błąd residualny.

8.1 Metoda Jacobiego

$$x^{(k+1)} = -D^{-1}(L+U)x^{(k)} + D^{-1}b$$

$$B = -D^{-1}(L+U)$$

W metodzie Jacobiego warunek dostateczny zbieżności $||B||_\infty<1$ jest spełniony wtedy, gdy macierz Ajest silnie diagonalnie dominująca

$$\left(\sum_{j=1, i \neq j}^{n} |a_{ij}| < |a_{ii}|\right)$$
for $p = 1, \dots, n$ do
$$x_p^{(k+1)} = \left(b_p - \sum_{j=1}^{p-1} a_{pj} x_j^{(k)} - \sum_{j=p+1}^{n} a_{pj} x_j^{(k)}\right) / a_{pp}$$

8.2 Gauss-Seidel

$$x^{(k+1)} = -(L+D)^{-1}Ux^{(k)} + (L+D)^{-1}b$$

Jeśli $A=A^{T}$ oraz Ajest dodatnio określona, to metoda Gaussa-Seidla jest zbieżna.

Jeśli A jest silnie diagonalnie dominująca to metoda Gaussa-Seidela jest zbieżna. (na wykładzie te tw. tylko dla Jacobiego)?

8.3 Metoda SOR

$$\begin{split} B_{SOR} &= (D+\omega L)^{-1}((1-\omega)D-\omega U) \\ c_{SOR} &= \omega(D+\omega L)^{-1}b \\ x^{(k+1)} &= B_{SOR}x^{(k)} + c_{SOR} \end{split}$$

$$x_i^{(k+1)} = (1 - \omega)x_i^{(k)} + \frac{\omega}{a_{ii}} \left(b_i - \sum_{j < i} a_{ij} x_j^{(k+1)} - \sum_{j > i} a_{ij} x_j^{(k)} \right)$$

Tw. Kahana: Dla metody SOR $\rho(B_{SOR}) \geq |\omega - 1|$

Tw. Jeśli Ajest symetryczna i dodatnio określona, to metoda SOR jest zbieżna dla każdego $\omega \in (0,2)$ s

8.4 Warunek zbieżności

$$\begin{array}{l} x = Bx + c \\ x - x^{(k+1)} = Bx + c - x^{(k+1)} = Bx + c - Bx^{(k)} - c \\ x - x^{(k+1)} = B(x - x^{(k)}) = \ldots = B^{k+1}(x - x^{(0)}) \\ \lim_{k \to \inf} e_k = 0 \Leftrightarrow \lim_{k \to \inf} B^{k+1} = 0 \end{array}$$

9 Wyznaczanie m. zerowych funkcji 1 zmiennej

Warunki stopu te same oprócz 4) $|f(x_k)| \le d$ (stosować ostrożnie)

9.1 Metoda Newtona

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f(x_k)}{f'(x_k)}$$

Jeżeli 1) f jest klasy $C^2([a,b])$ 2) f(a)f(b)<0 3) f' i f'' nie zmieniają znaku na [a,b] 4) x_0 jest takie, że $f(x_0)f''(x_0)>0$ to metoda newtona jest zbieżna

Błąd k-tego przybliżenia można oszacować nierówności z podsekcji **9.6** Metoda Newtona jest metodą o zbieżności kwadratowej (rząd zbieżności wynosi 2). Wyjątkiem są zera wielokrotne, dla których zbieżność jest liniowa i wynosi 1.

9.2 Metoda siecznych

$$x_{k+1}=x_k-f(x_k)\frac{x_k-x_{k-1}}{f(x_k)-f(x_{k-1})}$$
Warunki zb. te same tylko oba x_0 i x_1 muszą spełniać **4**)

9.3 Metoda Halley'a

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f(k_k)}{f'(k_k) - \frac{f(x_k)}{2f'(k_k)}f''(k_k)}$$

9.4 Metoda Parabol

$$p_k=x_{k+1}-x_k$$
rozwiązujemy $f(x_k)+f'(x_k)p_k+\frac{1}{2}f''(x_k)p_k^2=0$ (deltą) jako $p_k=\min\{|p_k^{(1)}|,|p_k^{(2)}|\}$ obliczamy $x_{k+1}=p_k+x_k$

9.5 Metoda Bisekcji

$$\begin{split} f & \text{ ciagla } [a,b] \text{ tż } f(a)f(b) < 0 \\ & \text{ for } p = 1, \dots, \text{ do} \\ & t_k = \frac{a_k + b_k}{2} \\ & \text{ if } f(a_k)f(t_k) < 0 \text{ then} \\ & a_{k+1} = a_k \ b_{k+1} = t_k \\ & \text{ else if } f(a_k)f(t_k) > 0 \text{ then} \\ & a_{k+1} = t_k \ b_{k+1} = b_k \\ & \text{ else} \\ & & \text{ wynik } t_k \\ & \text{ end if } \\ & \text{ end for} \end{split}$$

9.6 Zbieżność

Przyjmijmy, że $e_k=x_k-\alpha$ jest błędem w k-tym kroku Jeśli istnieją liczby pi ctż $\lim_{k\to\inf}\frac{|e_{k+1}|}{|e_k|^p}=c$ to pnazywamy wykładnikiem zbieżności metody iteracyjnej

 $|e_{k+1}| \le c|e_k|^p$ im p
 większe tym metoda szybsza

Newtona p=2, Stycznych $p=\frac{1+\sqrt{5}}{2}$, Halleg'a p=3, Parabol p=3, Bisekcji p=1

Dla Newtona (dd z Taylora w ot. x_0) dla miejsc pojedynczych

$$|e_{k+1}| \le \frac{1}{2} \left| \frac{f''(\xi)}{f'(x_k)} \right| |e_k|^2$$

10 Rozwiązywanie układów równań nielinowych

(Newton) $x^{(k+1)} = x^{(k)} - [F'(x^{(k)})]^{-1}F(x^{(k)})$ gdzie F'(x) to macierz Jacobiego funkcji F(x) powstałej z układu równań. Oznaczamy $p^{(k)} = x^{(k+1)} - x^{(k)}$ więc $p^{(k)} = -[F'(x^{(k)})]^{-1}F(x^{(k)})$ 1) obliczamy $F(x^{(k)})$ i $F'(x^{(k)})$ 2) rozwiązujemy u.r.l. $F'(x^{(k)})p^{(k)} = -F(x^{(k)})$ 3) Obliczamy $x^{(k+1)} = x^{(k)} + p^{(k)}$

11 Uwarunkowanie zadania roz. u.r.l i algebra

12 Węzły Czebyszewa

$$\begin{split} T_n &= \cos(n\arccos x) \\ T_{k+1} &= 2xT_k(x) - T_{k-1}(x) \\ \text{Węzły Czebyszewa na dowolnym przedziałe } [a,b] \end{split}$$

$$x_i = \frac{a+b}{2} - \frac{b-a}{2} \cos\left(\left(\frac{2i+1}{2n+2}\right)\pi\right)$$

Tw. Fabera Dla dowolnego ciągu układu węzłów istnieje taka funkcja ciągła, że ciąg wielomianów interpolacyjnych, na tych węzłach, nie jest do niej zbieżna

Tw. Jeśli f jest funkcją ciągłą to istnieje taki ciąg układów węzłów, że zbudowane na nich wielomiany interpolacyjne tworzą ciąg zbieżny do f **Tw.** Weierstrassa Jeśli funkcja f jest ciągła to dla każdego $\epsilon>0$ istnieje taki wielomian p, że $\max|f(x)-p(x)|\leq\epsilon$